

[Formanden]

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om dagpenget for gravide kvinder.

Af Agerschou (SF) m.fl.

(Fremsat 29/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Forslagsstillerne ønsker, at der skal være adgang til at få udbetalt dagpenge fra det sociale udvalg ved enhver form for graviditetsgener, som medfører uarbejdsdygtighed. Der henvises i bemærkningerne bl.a. til, at en kvinde med almindelige graviditetsgener ikke vil have mulighed for at få dagpenge, hvorimod en mand, der i tilfælde af influenza henvender sig til lægen med de samme symptomer i form af kvalme, utilpashed og opkastninger, kan få sygedagpenge. Jeg har ikke helt let ved at følge denne sammenligning, men det kan selvfølgelig være min egen skyld.

Som forslagsstillerne selv er inde på, har en kvinde inden 4-ugers dagen før den forventede fødsel ret til barseldagpenge, når det efter en lægelig bedømmelse skønnes, at graviditeten har et sygeligt forløb, der ved fortsat beskæftigelse vil medføre risiko for kvindens helbred eller for fosteret.

I Sikringsstyrelsens vejledning nævnes netop som eksempler på sygdomstilstande, der kan give ret til barseldagpenge, særlige tilfælde med voldsomme eller hyppige opkastninger, som påvirker almentilstanden og medfører uarbejdsdygtighed. Jeg tror derfor ikke, at det er rigtigt, når det nævnes fra SFs side, at der ikke er ret til dagpenge overhovedet til kvinder, der er uarbejdsdygtige, f.eks. på grund af opkastninger.

Jeg er selvfølgelig helt enig i, at de skal have denne ret. Til gengæld går jeg så ud fra, at vi kan være enige om, at det, vi ikke ønsker, er, at ganske almindelige graviditetsge-

ner skal udløse sygedagpenge. Der kan være mange gener ved at være gravid, men der er også mange glæder. Det er ikke dér, problemet ligger. Så snart det går ud over, hvad der er normalt i en graviditet, er jeg selvfølgelig enig i, at så bør man også kunne skønne, at der er tale om uarbejdsdygtighed, og her skal der udbetales enten barseldagpenge eller sygedagpenge, alt efter genens eller sygdommens karakter.

Hvis SF har nogle eksempler på, at det ikke forholder sig, som jeg antager, kan vi naturligvis få det oplyst under udvalgsbehandlingen, og så vil jeg gerne se på det, men jeg går ud fra, at hovedlinjen må være, at der skal være et eller andet ekstraordinært i forbindelse med graviditeten, som kan berettige til den ene eller den anden form for dagpenge.

Mette Groes (S):

Vi vil godt give principiel tilslutning til tankegangen i det foreliggende forslag. Vi finder ligesom SF, at gravide bør have ret til dagpenge, hvis de på grund af almindelige graviditetsgener er ude af stand til at passe deres arbejde.

Helst havde vi set, at det var muligt at indrette arbejdsmarkedet sådan, at gravide kunne være hjemme med lønkomensation, mens graviditetsubehaget var for stærkt til, at de kunne passe deres arbejde. Det er jo typisk i morgentimerne, og så kunne de dukke op, når det var ovre. Det er jo nok ikke særlig realistisk at indrette arbejdsmarkedet så individuelt, men vi vil godt have undersøgt, i hvilket omfang det faktisk kan lade sig gøre, i udvalget, ligesom vi gerne vil have undersøgt, i hvilket omfang flekstid er en mulighed. Vi er klar over, at det i den sidste ende bliver en belastning alligevel og ikke kan lade sig gøre for alle.

Vi synes altså alt taget i betragtning, at forslaget er et rimeligt bud på, hvordan problemerne kan løses, og vi vil gerne arbejde videre med det i udvalget.

Helge Adam Møller (KF):

Da mit partis ordfører, fru Lizzie Lichtenberg, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne og samtidig på Venstres folketingsgruppes vegne sige følgende: